

Familie rechtbank Oost-Vlaanderen (afd. Gent), vonnis van 15 maart 2018

Erkenning – Afstamming – Laattijdig opgemaakte geboorteakte – Ghana – Artikel 27 WIPR – Conflictenrechtelijke controle – Artikel 62 WIPR – Artikel 18 WIPR – Wetsontduiking – Artikel 21 WIPR – Openbare orde

Reconnaissance – Filiation – Acte de naissance dressé tardivement – Ghana – Article 27 CODIP – Contrôle conflictuel – Article 62 CODIP – Article 18 CODIP – Fraude à la loi – Article 21 CODIP – Ordre public

De rechtbank nam inzage van het hieraan gehecht verzoekschrift, evenals van:

- het schriftelijk advies van eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen van 28 augustus 2017, luidend als volgt:
*"Verzoeker weze opgeroepen en gehoord.
Uit de voorgelegde Ghanese wetgeving blijkt dat in Ghana een laattijdige aangifte van een geboorte mogelijk is.
Sectie 8, die betrekking heeft op de registratie van geboortes, bepaalt dat een geboorte niet kan geregistreerd worden na verloop van 12 maanden na deze geboorte, behalve met een schriftelijke toelating van de Registrar of Births and Deaths en mits betaling van de voorgeschreven bijdrage. Verder wordt bepaald dat wanneer dergelijke toelating werd verstrekt deze wordt opgenomen in het register.
Door verzoeker wordt een kopie van een betalingsbewijs voorgelegd doch uit dit stuk kan niet worden afgeleid waartoe betaling diende.
Voorts dient vastgesteld dat uit de stukken die worden voorgelegd niet blijkt dat er wel degelijk een schriftelijke toelating was van de Registrar om over te gaan tot een laattijdige registratie.
Verzoeker weze dan ook uitgenodigd nader aan te tonen dat de voorgelegde geboorteakte voldoet aan alle Ghanese wettelijke voorschriften terzake",*
- de conclusie van de verzoeker neergelegd ter terechtzitting van 18 januari 2018;
- de voorgelegde stukken.

De verzoeker en zijn advocaat werden in raadkamer gehoord tijdens de terechtzitting van 18 januari 2018. Eerste substituut-procureur des Koning Guy Baesen legde tijdens de terechtzitting van 15 februari 2018 een gunstig schriftelijk advies neer.

De verzoeker heeft niet meer geantwoord op dit advies waardoor de zaak tijdens de terechtzitting van 1 maart 2018 in beraad werd genomen.

I. Relevante feiten en voorwerp van de vordering

De verzoeker heeft de Ghanese nationaliteit.

Hij is geboren in [...] (Ghana) op [...] 1991.

De verzoeker deed op 19 september 2016 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in functie van zijn Belgische moeder, en bood in dit kader zijn Ghanese geboorteakte aan bij de Belgische autoriteiten.

Op 17 maart 2017 werd de aanvraag van de verzoeker tot verblijf van meer dan drie maanden geweigerd en werd hem een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd hem op 10 april 2017 ter kennis gebracht.

Eén van de motieven tot weigering betreft het feit dat de verzoeker zijn bloedverwantschap ten aanzien van de referentiepersoon onvoldoende aantoonde: "De in Ghana opgestelde '*certified copy of entry in register of births*' getuigt van de registratie van de geboorte van de verzoeker op 9 maart 2016, zijnde 25 jaar na de geboorte van de verzoeker. Op grond van het geheel van de voorliggende feiten besloot de Dienst Vreemdelingenzaken dat de akte pas na de aankomst van de verzoeker werd opgesteld en dit om aan wetsontduiking (art. 18 WIPR) te kunnen doen. Het zou in Ghana zeer gemakkelijk zijn, zonder grondig onderzoek naar de echtheid van de inhoud, om geboorteakten op te maken via de Ghanese autoriteiten (onder verwijzing naar een rapport van: *Home Office UK Border Agency, Ghana Country of Origin Information (COI) Report*, 11 may 2012).

De verzoeker kan zich niet vinden in de ongunstige beslissing en vraagt:

- zijn geboorteakte met nummer 141, meer bepaald de '*certified copy of entry in register of birth*' opgesteld op 9 maart 2016 door de ambtenaar van de geboorten en overlijdens (Births and Deaths Registrar) te [...], te willen erkennen,
- de burgerlijke stand te bevelen over te gaan tot overschrijving van deze geboorteakte conform art. 31, § 1 WIPR,
- de kosten ten laste te leggen van de Belgische staat.

In essentie komt de beoordeling van de hierboven beschreven vordering neer op de al dan niet erkenning van de Ghanese geboorteakte opgesteld op 9 maart 2016.

II. Beoordeling

1. *De vordering tot erkenning van de Ghanese geboorteakte*

1.1. *Het wettelijk kader*

Vermits geen multilaterale of bilaterale verdragen van toepassing zijn op de erkenning van de Ghanese huwelijksakte is het "gemeen" erkenningsrecht van toepassing zoals opgenomen in het Wetboek voor Internationaal privaatrecht van 2004 (afgekort WIPR).

Artikel 27 §1 WIPR bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden wordt erkend zonder dat een beroep dient gedaan op enige procedure (erkenning van rechtswege), indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 (wetsontduiking) en 21 WIPR (openbare orde- exceptie). Indien de erkenning geweigerd wordt, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg. In dat geval geldt de procedure zoals beschreven in art. 23 WIPR (zie hierover: H. Storme, "Deel III. De erkenning en uitvoerbaarverklaring van vreemde rechterlijke beslissingen en akten", in J. Erauw en mede-auteurs, *Internationaal privaatrecht*, Mechelen, Gandaius, Kluwer, 2009, nr. 215 e.v.).

Om een erkenning te bekomen moet de verzoeker de documenten voorleggen die in art. 24 WIPR worden opgesomd, voor zover zij van toepassing zijn ten aanzien van authentieke akten. In de praktijk zal het gaan om een uitgifte die voldoet aan de voorwaarden nodig voor de echtheid. Daarenboven moet de akte voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de staat waar ze werd opgesteld nodig zijn voor haar echtheid (art. 27, § 1, 2) en moet de akte rechtsgeldig zijn overeenkomstig het recht dat volgens het Belgisch wetboek op de betrokken rechtsverhouding toepasselijk is.

Dit betekent dat wanneer het om een geboorteakte gaat het toepasselijk recht bekomen wordt via art. 62 WIPR ("*...*) §1. *De vaststelling en de betwisting van de afstammingsband ten opzichte van een persoon worden beheerst door het recht van de Staat waarvan hij de nationaliteit heeft bij de geboorte van het kind of, indien de vaststelling het resultaat is van een vrijwillige handeling, bij het verrichten van die handeling (...)*"). Het wordt niet betwist dat op de afstamming de correcte wetgeving werd toegepast.

De geboorteakte wordt opgesteld volgens de wettelijke voorschriften die ter plaatse (Ghana) gelden.

Verder vermeldt art. 27 WIPR uitdrukkelijk dat bij die controle de artikelen 18 en 21 WIPR moeten in acht genomen worden. Er mag met andere woorden geen rekening gehouden worden met feiten en handelingen die als enig doel wetsontduiking hebben. Hier wordt nagegaan of de aanknopng berust op een rechtsfeit of rechtshandeling die niet uitsluitend gekozen werd om het toepasselijk recht te doen veranderen of ook niet geveinsd werd. Bovendien blijft ook de openbare orde-exceptie van toepassing: het door het wetboek aangewezen vreemde recht dat de in de akte vervatte rechtshandeling in principe beheerst, zal daardoor voor de controle van de rechtsgeldigheid conform art. 27 WIPR in bepaalde gevallen moeten vervangen worden door een andere relevante bepaling uit dat vreemde recht of uit het Belgisch recht.

1.2. De rechtbank stelt vast dat stuk 1 van de verzoeker een gelegaliseerd afschrift is van de Ghanese geboorteakte; de rechtbank is van oordeel dat de betrokken geboorteakte qua vorm rechtsgeldig werd opgesteld conform het Ghanees recht.

1.3. De vraag is of er sprake is van wetsontduiking in de zin van art. 18 WIPR aangezien de geboorteakte pas jaren na de geboorte werd geregistreerd.

Art. 18 WIPR bepaalt: "Voor de bepaling van het toepasselijk recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken, wordt geen rekening gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet aangewezen recht".

De verzoeker erkent dat zijn geboorteakte pas werd geregistreerd op 9 maart 2016, daar waar hij geboren is op [...] 1991. Van deze Ghanese geboorteakte werd een uittreksel afgeleverd op 30 juni 2016.

De verzoeker verwijst naar de Ghanese wetgeving die toelaat dat een latere registratie van de geboorteakte gebeurt en dit volgens de volgende geijkte procedure (art. 8 van de Registration of Births and Deaths act, stuk 3 verzoeker):

- ofwel binnen de 21 dagen na de geboorte, wat in dat geval kosteloos gebeurt;
- ofwel na 21 dagen na de geboorte bij het '*Births and Deaths Registry*', dan gebeurt de registratie tegen betaling van een vergoeding, met een persoonlijke aanmelding door de moeder of de vader van het kind en een toelating van de '*registrar of births and deaths*';

Concreet heeft de moeder van de verzoeker gezorgd voor deze registratie.

Het is correct dat de geboorteakte pas na de aankomst van de verzoeker in België werd opgesteld, maar deze voldoet aan het hierboven beschreven art. 8 van de voornoemde wet. Er is sprake van een schriftelijke toelating van de *registrar* zoals blijkt uit het door de verzoeker voorgelegde stuk 4 (bevestiging van de ambtenaar dat de geboorteakte een authentiek document is van de bevoegde overheidsdienst). De geboorteakte vermeldt zelf dat er een som betaald werd. Het kan moeilijk betwist worden dat deze betaling gebeurde in het kader van de registratie. Het aan de geboorteakte gehechte betalingsbewijs is een betaling die gebeurde met het oog op legalisatie: de betaling gebeurde op 19

augustus 2016 bij de Ghanese autoriteiten bij de afhaling van het op 18 augustus 2016 opgemaakte document. De legalisatie gebeurde vervolgens door het Belgische Consulaat Generaal op 1 september 2016.

Met al deze elementen is voldaan aan de plaatselijke Ghanese wettelijke vereisten van (1) een schriftelijke toelating en (2) betaling van een vergoeding. Voor het overige voldoet de akte aan de regels van legalisatie. Hieruit volgt dat de verzoeker geen handelingen gesteld heeft met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door het WIPR aangewezen recht.

Tenslotte wordt niet beweerd dat de voornoemde geboorteakte zou indruisen tegen de openbare orde (art. 21 WIPR).

III. De gerechtskosten

De verzoeker vraagt om de kosten ten laste te leggen van de Belgische staat.

Het huidige verzoek wordt behandeld op eenzijdig verzoekschrift en doet geen geschil ontstaan waarbij de ene partij in het gelijk wordt gesteld en de andere partij in het ongelijk wordt gesteld in de zin van art. 1017, eerste lid, Ger. W. De Belgische Staat is zelfs geen partij in het huidig geding. De eiser op eenzijdig verzoekschrift heeft geen recht op een rechtsplegingsvergoeding vanwege de afwezige tegenpartij (vgl. L. Samoy en V. Sagaert, "De wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van kosten en erelonen van een advocaat", *RW* 2007-08, 684-685; J.F. Van Drooghenbroeck en B. De Coninck, "La loi du 21 avril 2007", *JT* 2008, 47-48).

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK,

met inachtneming van :

- artikel 2 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken
- artikelen 1025 tot en met 1034 Ger.W.
- artikelen 18, 21, 27 en 31 WIPR

Verklaart het verzoek van de verzoeker tot erkenning ontvankelijk en gegrond als volgt.

Erkent de geboorteakte met nummer 141, certified copy of entry in register of births, opgesteld op 9 maart 2016 door de ambtenaar van de geboorten en overlijdens in Manso Edubia (Ghana) (en afgeleverd op 30 juni 2016).

Laat de kosten van deze eenzijdige procedure ten laste van de verzoeker en begroot deze kosten op € 100,00 rolrecht en € 20,00 euro in toepassing van art. 4 § 3 en 5 § 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Aldus, in tegenwoordigheid van Guy Baesen, eerste substituut-procureur des Konings, behandeld in raadkamer en uitgesproken in openbare terechtzitting van de zeventiende familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op vijftien maart tweeduizend achttien.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld : alleenrecht-sprekend rechter Katja Jansegers, bijgestaan door griffier Els Bogaert.